

(<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

Udruga „Žene u Domovinskom ratu” Bjelovarsko-bilogorske županije (<https://zene-domovinski-rat.hr/>) > Novosti (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)

> ZOVU NAS „LJUDI IZ SJENE” - ZRAKOPLOVNI TEHNIČAR U DOMOVINSKOM RATU - DARKO OSLOVČAN

ZOVU NAS „LJUDI IZ SJENE” - ZRAKOPLOVNI TEHNIČAR U DOMOVINSKOM RATU - DARKO OSLOVČAN

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/darko-oslovcan-01.jpg>)

Kako sam postao zrakoplovni tehničar? Gotovo 80 % mladića na prekretnici života iza 8 razreda razmišlja o elementarnoj životnoj odluci, pozivu, sa kojim će se baviti cijeli život. U neposrednoj blizini moje kuće u Grabovnici pokraj Čazme nalazi se poljoprivredni aerodrom gdje sam od najranijeg djetinjstva svakodnevno sa velikim zanimanjem promatrao uzlijetanje i slijetanje manjih poljoprivrednih aviona koji su zaprašivali šume i usjeve. Tehnika mi je bila u „krvi“, nakon odličnih rezultata na testiranju, upisao sam vojnu tehničku školu u Rajlovcu pokraj Sarajeva – prisjeća se zrakoplovni tehničar Darko Oslovčan iz Moslavine.

Naše web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće. [Postavke kolačića \(https://zene-domovinski-](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolaci-i-cookies)

Koja su bila Vaša prva iskustva zrakoplovni tehničar? Ima li nešto posebno što biste izdvojili!
[rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolaci-i-cookies](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolaci-i-cookies)

- Tijekom školovanja imao sam prilike radno posjetiti podzemni vojni aerodrom u Bihaću, a kao odličan kadet u tehničkoj školi tadašnje Vazduhoplovno-tehničke srednje vojne škole (VTSVŠ) imao sam priliku izraziti želju za tri aerodroma u bivšoj državi gdje bih želio službovati. Želio sam Zagreb, Bihać i Cerklje ali mi je određen Bihać! Uvjeti života i rada bili su izvanredni. Dobra plaća i solidni uvjeti života za mladog čovjeka bili su zagarantirani! U Bihaću sam 1987. godine sreo i ljubav života, Hrvaticu Ludmilu, sa kojom sam se oženio i osnovao obitelj.

Dolaze 1990. i 1991. godina, kada se sve odjednom mijenja a čovjek gotovo ne dobiva nikakve informacije. Vi ste kao vojnici profesionalci bili posebno odgajani a vjerojatno zbog toga i posebno pogođeni? Kažete da ste razmišljali, kako pobjeći u Hrvatsku sa svojom obitelji i sa obitelji od supruge. Veliku ulogu u toj misli odradio je sada pokojni šogor također Hrvat, koji je bio u rezervnom sastavu tadašnje milicije i djelovao sa istomišljenicima već kao pokret otpora i imao dobre informacije o neprijateljskim planovima.

- Dolazi do potpune prekretnice 1991. godine. Kao posljedica informativne blokade na području Bihaća prije svega zbog izuzetne važnosti aerodroma informacije o ratu koji je započeo u Hrvatskoj su potpuno prigušene posebno za pripadnike bivše vojske a sve kulminira proglašenjem borbene uzbune u lipnju 1991. godine kada se moj život seli na prostor aerodroma Bihać (tadašnji objekt Klek, a ne Željava kako se danas prezentira) bez mogućnosti odlaska u grad i kontakta sa suprugom...Ne volim se uopće prisjećati tih dana, Slovencima je bilo dozvoljeno otići u Sloveniju a nama Hrvatima ne, bili smo stalno kontrolirani u početku prikriveno a kasnije sve otvorenije jer su tadašnji zapovjednici postajali sve više svjesni mogućnosti naših diverzija. Životni cilj mi je bio, pobjeći u Hrvatsku i spasiti svoju obitelj. Svaki dan sam tražio priliku i trenutak kako da izađemo iz Bosne i Hercegovine, govori Darko. Oko nove godine i njihovom početku priprema za napuštanje Bihaća uspio sam nekako ostvarivati kontakte u gradu i zahvaljujući pokojnom šogoru Vinku, dobio sam krivotvorenu civilnu osobnu iskaznicu i u travnju 1992. smo uspjeli potajno napustiti Bihać. Vozili smo se autobusom u nepoznatom pravcu navodno prema Banja Luci kako se kasnije i ispostavilo, kroz šume, kaldrmu, prelazimo most u Bosanskom Šamcu za koji u tom trenutku nismo imali pojma koji je i odjednom ugledam hrvatsku zastavu. Sišao sam iz autobusa, kleknuo i poljubio zemlju! Ono zbog čega sam danas najviše tužan je činjenica da mi u to vrijeme nitko nije prišao ili pokušao prići pružajući slamku spasa na način da me pokuša kontaktirati od strane naših ljudi koji su organizirano pomagali pilotima u uspostavi kanala za osiguranje bijega ako ništa barem za članove porodice, a koliko znam tako je bilo i za ostale zrakoplovne tehničare.

Vaš kum radio je u to vrijeme na aerodromu Pleso, koji Vas je pokušavao zaposliti u struci !?

- Da, na žalost sada pokojni kum Ivica saznajući da sam uspio pobjeći nastojao je pomoći kako meni tako i sebi odnosno zrakoplovstvu jer je znao koliko vrijedim ali nije imao tu moć osim da mi pruža potporu u mojim nastojanjima. Drugi dan nakon dolaska u moje rodno mjesto otišao sam u Zagreb u tadašnje Zapovjedništvo Hrvatskog Ratnog Zrakoplovstva u Maksimirskoj ulici i stavio se na raspolaganje, očekujući poziv u službu.....imam dojam da mi se nije vjerovalo zato što sam radio u jugo vojsci! Stalno su me pozivali na obavijesne razgovore i ispitivali o kolegama pilotima, a na kraju sam čak i službeno dobio pismo sa odbijenicom za ljude mog profila nema potrebe koje i danas čuvam. Kao školovani zrakoplovni tehničar ratnog zrakoplovstva radio sam različite poslove u Zagrebu od industrije keramike, skladišnog radnika do vozača dostave čekajući posao u struci. 1993. godine, ponovno se nakon nebrojeno mnogo puta javljam u HRZ i dobivam...gle čuda...potvrdnu informaciju da se u zakazanom terminu javim na aerodrom Lučko zbog dolaska nove zrakoplovne tehnike i da je baš dobro da sam se javio, malo sarkazma ali eto tako je bilo. To su bili borbeni helikopteri Mi-24 koje je trebalo prihvatiti i uvesti u operativnu upotrebu HRZiPZO. U prvom trenu sam bio prijavljen kao pričuva u Zrakoplovno tehničkom centru u Velikoj Gorici do ostvarenja formalno-pravnih uvjeta za prijem u djelatnu vojnu službu.
- Moja specijalnost su zrakoplovno naoružanje i oružni sustavi, i tijekom moje profesionalne karijere radio sam na MIG-ovima 21, borbenim helikopterima Mi 24, kao i na transportnim helikopterima Mi-8 i Mi-171 Š. Najupečatljiviji trenutak u karijeri je svakako bilo preuzimanje borbenih helikoptera Mi-24. Uz njih je došla i dokumentacija na ruskom jeziku, kojega mi nismo poznavali. Snašli smo se na sve načine. Ekipa na aerodromu Lučko u čiji sam sastav ušao, imala je 10 ljudi: zrakoplovni mehaničari i oružari te specijalisti za instrumente i specijalisti za radio opremu. Izazovi su bili na svakom koraku i svaki dan a Domovinski rat je bio u punom jeku i morali smo osigurati operativnu upotrebu najmoćnijeg oružja koje je tada HRZ i PZO kupio. Pritisak i stres je bio ogroman i morali smo upregnuti sva svoja opća i posebna znanja da na siguran, ali što brži način naučimo sebe i pilote kako koristiti tu do tada nepoznatu tehniku.
- Naš je posao inače vrlo odgovoran i stresan, jer sve radnje i postupke koje zrakoplovni tehničar napravi na borbenoj letjelici mora ovjeriti svojim potpisom na temelju čega se daje i ispunjavaju uvjeti za uzlijetanje helikoptera ili aviona. To upravo znači da u slučaju nepravilnog ili nesavjesnog obavlja svojih zadaća uopće nije teško ustanoviti tko je za šta odgovoran. Najgore je kada se dogodi a događaju se otkazi, kvarovi i ono najgore nesreće, a tada život i vrijeme staje. U tom trenutku spoznaje a prostor se „zakrivljuje”. Prvo se razmišlja što je sa životom bilo pilota, posade ili radno ugroženog kolege drugim riječima sa prijateljima ili ljudima koje nezaobilazno poznajete radi osobnosti i specifičnosti samog posla!

Dolazi vrijeme za Vaše umirovljenje, sa čime se danas bavite!?

- Odlazim u mirovinu kao visoko odlikovani počasnik HRZ-a (medaljama Bljesak, Ljeto 95, Oluja, Medalja za iznimne pothvate, Spomenica Domovinskog rata i Red hrvatskog pletera) sa činom časničkog namjesnika, ali sam i dalje „zrakoplovac”, izrađujem veliki helikopterski simulator, svojevremeno sam vodio Čazmanski aeroklub „Krila Čazme”, bavim se dronovima, jednom riječju potpuno sam predan zrakoplovstvu, tehnici, elektronici i informatičkim tehnologijama naravno sve u granicama koje mi obiteljski život čini zaokruženim, a hobbije ne guraju ispred obitelji.

Zašto kažete da su zrakoplovni tehničari ljudi u sjeni!?

- Mi tehničari smo ljudi iz sjene, o nama se ne zna gotovo ništa, kaže Darko naglašavajući da sam prva novinarka koja piše o zrakoplovnim tehničarima, ljudima, bez kojih ne može uzletjeti niti jedan helikopter niti avion. Mi smo zapravo uvijek u sjeni ali figurativno se ne misli na pilote nego na sjenu krila ili rotora letjelica, a malo se zna da čak preko 100 ljudi našeg poziva/zanimanja brine o funkcioniranju jedne letačke postrojbe, a za 1 sat leta pilota potrebno je u prosjeku do 45 sati pripreme na različitim razinama tehničkog održavanja. Naravno svi ovi podaci su informativnog karaktera da dočaraju važnost i težinu preuzetih zadaća i obaveza na zrakoplovno-tehničku struku. Običnom čovjeku će svakako biti i zanimljiva informacija da je bit cijelog djelokruga rada zrakoplovnih tehničara rastavljanje i ponovno sastavljanje ispravnih zrakoplova radi preventivnog sprječavanja pojave kvarova i neispravnosti na tehnici.

Što Vas danas čini opuštenim i sretnim!

- Supruga Ludmila i ja imamo danas dvije uspješne kćeri, Ivanu i Antoniju, koje žive u Zagrebu a najveća radost života danas nam je unuk Noa za kojeg volim reći da nam je „update” drugog dijela života!

Nase web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće. [Postavke kolačića \(https://zene-domovinski-](https://zene-domovinski-)

rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies

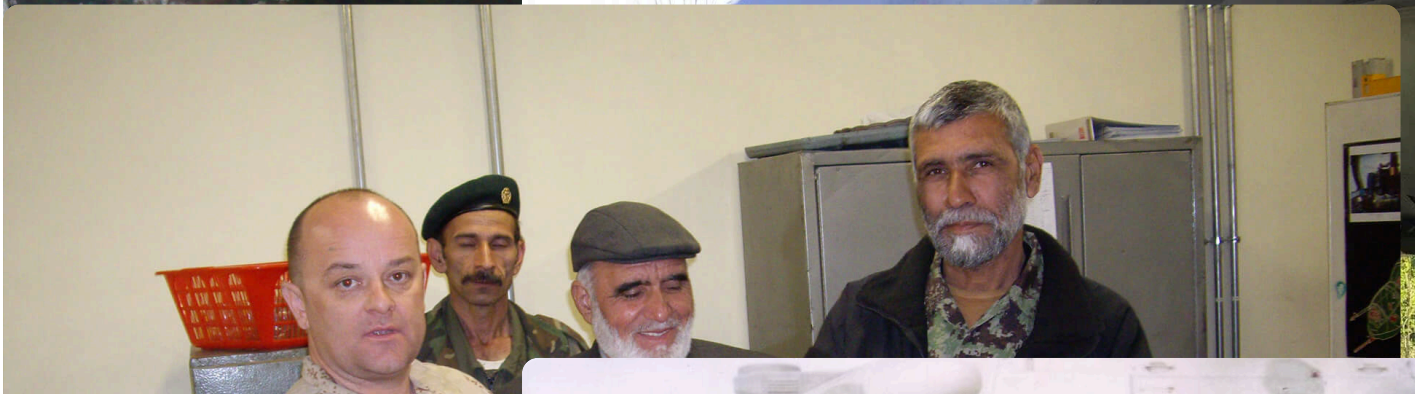
- Osim obitelji danas me ispunjava i osjećajem zadovoljstva da sam profesionalnu karijeru završio radeći posao koji sam istinski volio i imao tu sreću i privilegiju da ga radim cijeli radni vijek i iza sebe ostavim generacije kolega koje sam obučio i educirao što je ukupno gledano u današnjim vremenima možda i nemoguće pojmiti.

Napisala: Dubravka Vukoja

Foto: Darko Oslovčan

Članak je financiran sredstvima poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

Datum objave: 01. 10. 2025.

Prethodni

◀ RATNI PILOT IVAN SELAK : MOJ NAJTEŽI... (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/ratni-pilot-ivan-selak-moj-najtezi-trenutak-u-zivotu-bio-je-kada-sam-nadliji>)

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/295/darko-oslovcan-09.jpg>)

◀ Novosti - Sve (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)

Naše web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće Postavke kolačića (<https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies>)

(https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/295/darko-oslovcan-08.jpg)

Udruga žena u Domovinskom ratu Bjelovarsko-bilogorske županije

Adresa: **Ul. Tomaša G. Masaryka 8, 43000 Bjelovar**

OIB: **31202783252**

Žiro račun: **HR1524020061100688149**

Kontakt: **+385 91 578 6118**

E-mail: **info@zene-domovinski-rat.hr**

Kontaktirajte nas

- > Domovinski rat (<https://zene-domovinski-rat.hr/domovinski-rat/>)
 - > Knjige (<https://zene-domovinski-rat.hr/knjige/>)
 - > Obljetnice (<https://zene-domovinski-rat.hr/obljetnice/>)
- > Domoljubni zapisi (<https://zene-domovinski-rat.hr/domoljubni-zapisi/>)
 - > Aktualnosti (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)
 - > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)
 - > Kolumne (<https://zene-domovinski-rat.hr/kolumne/>)
 - > Vjera (<https://zene-domovinski-rat.hr/vjera/>)
 - > Zdravlje (<https://zene-domovinski-rat.hr/zdravlje/>)
- > Kontaktirajte nas (<https://zene-domovinski-rat.hr/kontakt-informacije/>)
 - > Pitanja (<https://zene-domovinski-rat.hr/cesta-pitanja/>)
- > O Udruzi (<https://zene-domovinski-rat.hr/udruga-braniteljica-bbz/>)
- > Partneri udruge (<https://zene-domovinski-rat.hr/partneri-udruge/>)
- > Impressum (<https://zene-domovinski-rat.hr/impressum/>)

Posljednje novosti

ZOVU NAS „LJUDI IZ SJENE” - ZRAKOPLOVNI TEHNIČAR U DOMOVINSKOM RATU - DARKO OSLOVČAN

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/zovu-nas-ljudi-iz-sjene-zrakoplovni-tehnicar-u-domovinskom-ratu-darko-oslov>)

01. 10. 2025.

RATNI PILOT IVAN SELAK : MOJ NAJTEŽI TRENUTAK U ŽIVOTU BIO JE KADA SAM NADLIJETAO U MIG - U POSLJEDNJI ISPRACAJ NAJBOLJEG PRIJATELJA

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/ratni-pilot-ivan-selak-moj-najtezi-trenutak-u-zivotu-bio-je-kada-sam-nadlij>)

01. 09. 2025.

BJELOVAR I BJELOVARSKI SAJAM - PREDSTAVILI SE NA NAJVEĆOJ SAJAMSKOJ PRIREDBI U GORNJOJ RADGONI

Nase web stranice koriste kolačice kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo Prihvaćam sve kolačice Postavke kolačica (<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/295/darko-oslovcan-08.jpg>)

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/bjelovar-i-bjelovarski-sajam-predstavili-se-na-najvecoj-sajamskoj-priredbi-u-gornjoj-radgoni>)

2025 Udruga „Žene u Domovinskom ratu” Bjelovarsko-bilogorske županije - Sva prava pridržana

PIXELIO (<https://pixelio.hr/>) | Izrada web stranica (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/izrada-web-stranica>) | Grafički dizajn (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/graficki-dizajn>) | Internet marketing (SEO) (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/internet-marketing>)